

Fokusgruppe interview A

M: Moderator

A: Anne

B: Andrea

C: Annika

D: Anders

Fokusgruppen starter med en indledning fra moderator.

00:00

M: Sådan. Nå, men hvis vi lige starter helt forfra igen så, kommer jeg fra Aalborg Universitet og skriver det her speciale og det omhandler de udfordringer man møder i samfundet som dagpengemodtager. Og sådan helt konkret så er min problemformulering, den står i de udfordringer, man møder i et samfund, hvor sådan arbejdernormen og lavkonjunkturen den hersker og kravet om at man hurtigst muligt skal i job og gerne billige job fra det omgivende samfund det er noget som at man oplever som ledig. Og det er den problemstilling som jeg gerne vil helt til bunds i og gerne vil se fra sådan et borgerperspektiv, hvordan det opleves. Fordi det er jeres ord jeg gerne vil hører om. Ja, og der er jo ikke... jeg har nogle spørgsmål jeg gerne ligesom vil ligge op til en debat af, men jeg har ikke nogle konkrete spørgsmål, fordi det er meningen at det skal foregå som sådan en dialog, som I meget gerne sådan skal komme i samtale og følge mig så lidt som muligt. Men det tager vi hen ad vejen.

M: Ja, det bliver optaget, på en lydfil og alle jeres navne osv. de vil blive anonymiserede så en Lone bliver til Dorte eller en Peter bliver til John. Og det kommer selvfølgelig kun i min rapport og den bliver så offentlig tilgængelig på Aalborg Universitet, men igen anonymiseret og det er efter sådan nogle etiske retningslinjer som er foreskrevet. Det er vigtigt at I alle sammen kommer til udtryk med Jeres meninger og det er vigtigt at vi lige tager tid til at lytte til hinanden og prøver at lade være med at afbryde for meget, men eventuelt markerer hvis der er mange der har noget at sige på engang, men eller så tager vi den stille og roligt og bare giver os tid til at hele runden for tid til at svarer hvis det er et bestemt emne.

M: Hvis vi starter med en præsentationsrunde af jer hvor I kort fortæller jeres navn og jeres alder og jeres uddannelse og jeres tidligere beskæftigelse og cirka hvor lang tid I har været ledige. I hvert fald det af det I synes er relevant, hvis der er noget I synes I vil udelade så gør I bare det. Og derefter kan vi så starte på hovedspørgsmålene. Og hvis du vil starte.

A: Ja, jeg hedder Anne jeg er 35 jeg har været ledig nu i lige omkring otte måneder, jeg er uddannet tandklinikassistent, men det ligger tolv år tilbage og jeg har ikke arbejdet med et siden. Og ellers har jeg haft en masse ufaglært arbejde siden. Det sidste job jeg havde, var indenfor [en mellemstor dansk virksomhed], inde i pakkeriet der inde, hvor jeg var i lige knap fem år. Men nu skal jeg lidt videre, jeg må ud og ja nu ved jeg ikke rigtig hvad jeg skal. Det er svært.

M: Ja. Og du har været ledig i hvor lang tid?

A: otte måneder

M: Ja

B: Jeg hedder Andrea og jeg er 51 jeg har også været ledig i cirka otte måneder. Jeg er uddannet ved [en stor landsdækkende dansk virksomhed], hvor jeg har været i 23 år.

M: Hold da op

B: Så jeg startede som elev ved [virksomheden] og ja har faktisk troet at jeg skulle pensioneres der en dag, men så på grund af kommunen så nedlagde de den, der findes ikke længere [Hendes tidligere titel].

M: Så dit job er nedlagt

B: Mit job er nedlagt. Jeg er blevet nedlagt sammen med 40-50 andre kollegaer, så det er jo lidt surt ikke og jeg føler jo også lidt min alder imod mig, jeg synes jo ellers jeg er en kanongod arbejdskraft, fordi jeg har store børn og jeg skal ikke på barsel og jeg er aldrig syg, jeg kan arbejde hele døgnet var jeg til ved at sige, så jeg synes det er svært.

M: Ja. Og hvad med dig?

C: Jeg hedder Annika, lige om et par dage så er jeg 54, så er jeg næsten lige blevet ledig, men de sidste 11-12 år, har jeg været tilknyttet en fast arbejdsplads, og har bare haft noget sommerferie, så men ja det er igen os nedskæringer og det ene og det andet så var der en der skulle ud og det blev så mig, og ja så jeg er faktisk ny ledig og skal til at ud på det der marked igen og faktisk været i to faste arbejdsforhold indenfor de sidste 20 år, så det er faktisk svært at skulle til at ud...

M: ja

C: Ja, men vi må jo håbe på at der findes noget til mig også og jeg har også noget på bedding så, lad os bare håbe at der sker et eller andet så.

M: Ja og dig

05:25

D: Jeg er Anders

M: Anders, okay. Ja og hvor gammel er du?

D: Jeg gammel 40år

M: 40

D: Ja. Jeg er ufaglært

M: Ja

D: Og arbejder ved mange ufaglærte arbejder. Jeg har arbejdet ved noget forskellig fabrik og vaskeri og sådan. Og igen noget fabrik.

M: ja

D: Og så har jeg arbejdet ved kommunen som rengøringsmand.

M: Ja, og har været ledig?

D: Jeg har været ledig i 1½ år.

M: Ja, 1½år.

D: Det er længe

ABC: Ja, ja det er det.

D: Ja, man kan ikke være lige heldig

ABC: nej

D: Nogen gange skal det være det rigtige tidspunkt, for at få et job

M: Ja lige præcis

06:20

B: Det er også fordi når man sender en ansøgning så er der mellem 5-600 der ansøger. Og så tænker man jo bare, hvordan skal man komme igennem det nåleøje?

B: Ja fordi de der mennesker skal jo også tage en seriøst! Og der er jo det der pres med at man skal søge de der to jobs om ugen. Og nogle gange er der ikke noget man kan søge vel. Så er det elevstillinger og jeg skal ikke som 51årig være elev, det har jeg ikke lyst til.

C: Nej.

B: Og det synes jeg jo er fantastisk for de der unge mennesker, at der er noget for dem, for det er jo ligesom lidt vigtigt at alle de her unge mennesker kommer i gang, men så går man hen og måske bliver lidt useriøs. Og så søger man nogle jobs som man måske godt ved man ikke helt har kvalifikationerne til. Og så får de der som modtager ansøgningerne, de får så de der 5-600 ansøgninger der. Og så tager de to i toppen, to i bunden og to i midten og så de der mennesker som virkelig er kvalificerede til jobbet, de kommer jo aldrig nogensinde igennem det der nåleøje.

C: Jeg tænker også om de overhovedet læser alle de der ansøgninger.

B: De kan jo ikke læse 600 ansøgninger.

C: Jeg tænker også lidt på når man går ind og bekræfter sit CV inde på, så får man de der useriøse job, hvor de søger ungarbejder under 18år, jamen hvad skal jeg med det? Altså det har jeg jo ikke noget at bruge til!

B: Det er fordi computeren ikke kan skelne.

C: Nej, men et eller andet sted så er det da irriterende at de kommer til mig som jobforslag, når de alligevel søger nogle under 18, når man er 53.

M: Nej det er fint, i skal endelig bare snakke, jeg skal nok stoppe jer 😊

M: Men hvis vi sådan helt overordnet ser, hvad er så det første i tænker, hvilke udfordringer er der ved at være ledig, der fylder mest hos jer?

B: Det er det som jeg kalder det der overvågningssamfund, hvor man føler man bliver dunket oveni hovedet fordi du skal søge de der to jobs om ugen. Og hvis du ikke gør det så, ja så, for man simpelthen skældud. Det bliver påpeget hvis du kommer til de der møder i din fagforening hvis du ikke har gjort det eller hvis du

har gjort det uopfordret fordi der ikke har været nogle jobs. Du skal søge opslåede stillinger op, så hvis der kun er uopfordrede så får man af vide at, prøv lige at høre her, du skal søge også selvom der ikke er nogle jobs eller har været, så skal man søge og så selvom man prøver at sige prøv at høre her, hvad vil du have jeg skal gøre, så skal man søge udover sine kvalifikationer...

C: Nu har jeg ikke prøvet det der, men jeg ved i hvert fald at min?? hun skulle udfylde og aflevere jobs hun havde søgt, og ved i hvad han kan i realiteten bare gå ind at finde nogle og så melde dem på

B: De tager selvfølgelig nogle stikprøver, men jeg kan heller ikke bryde mig om bare at gå ind og skrive noget på, det ville være usandt.

C: Det kan du være helt sikker på at det er der rigtig mange der gør- ja for det kan ikke lade sig gøre.

B: Også fordi der er den der regel med de to jobsøgninger om ugen, det er jo også derfor at virksomheder og arbejdsskiver får alle de der mærkelige ansøgninger. Og det synes jeg er det der med man bliver dunket og man går ind og læser de der jobs og man går på job index, jobzonen, ofir og jeg ved ikke hvad, hvad hedder de der databaser?

C: Ja nogen af dem ligger der jo også. Det samme job ligger jo i flere af dem ikke også.

M: Hvordan føler I det? Du siger du bliver dunket i hovedet? Hvordan føler, oplever du det her? At man skal aflevere?

A: Jamen jeg synes det er jo talt spild af tid, for man kan ikke seriøst søge to jobs om ugen, jeg er totalt ufaglært lige i øjeblikket, og der er bare ikke ufaglærte jobs. Hvis man går på jobnet, så er det læger og sekretærer, og så er det advokater og så er det altså stillinger som er til højtudlærte

D: Du kan få jobs, men ikke jobs hvis du ikke er uddannet advokat.

M: Hvad føler du at det gør?

D: Det presser dig hele tiden at du må skrive på papir, så du har udskrift og det er umuligt at få et job sådan. Det er ikke nok bare at søge ude på nettet. Man skal også bevæge sig ud på arbejdet, men de går meget op i udseende og det er nemmere hvis du præsenterer dig og siger dit navn til virksomheden, den er god. Så er det meget nemmere at få arbejdet.

B: Ja, men man ligesom har nogen der kan stå inde for en.

D: Ja de bedste jobs er på den måde.

B: Det er det der med hvis der er nogen som kender nogen. Og så bliver man lige gelejdet ind på den måde. Det er sådan det foregår. For det er også mange at de der jobs der bliver opslået de er måske allerede givet væk på forhånd, men de skal slå dem op. Det er hvert fald det indtryk man får.

12:11

C: Ja sådan er det hvert fald indenfor det kommunale. Ja, de har som regel nogen som de ved skal have jobbet, det skal bare stå ledig.

D: Hvis du besøger en virksomhed og du også præsenterer dig, det er to vigtige, du ikke kan søge på jobnet.

B: Ja også fordi hvis du søger gennem nettet er du total anonym. I det øjeblik du tager dit CV under armen, det har jeg også gjort. Jeg har taget ud og sagt hej, står i og mangler en frisk dame. Ikke også, og så er det også fordi vi har den alder vi har. Så tror jeg det er nemmere for dem hvis de gik ud og præsenterede sig

C: det er ikke alle de gider at tage imod det!

B: Nej det er en balancegang.

C: Jeg var ude på en ganske almindelig benzinstation, jeg kom ud og havde siddet og set et jobs de søgte en til, og man kunne ikke søge det ved bare at sende sit CV inde på jobnet. Så man skulle skrive sin ansøgning, printe den ud og så sende den til vedkommende. Jeg tænkte det er lige meget, jeg tager lige mit CV og putter det i en kuvert og kører der ud og beder selvfølgelig om at snakke med ham der havde navnet der på og sådan noget derude. Han kiggede fuldstændig tåbeligt på mig og sagde: Øh, du skal ikke komme her. Så siger jeg prøv lige at høre her, der står inde på jobnet, de har godt nok taget annoncen et andet sted fra men det er jo lige meget, men der står at jeg skal aflevere det, printe det ud og så sende det. Jeg skulle ind på Statoils egen hjemmeside og så søge det og det stod der ikke nogen som helst steder! Så sagde jeg, nu for du altså brevet her, så kan du bruge det eller lade være, så skal jeg se om jeg kan finde ud af det. Ved I hvad jeg kunne simpelthen ikke finde ud af at søge det inde på den der Statoils hjemmeside. Jeg kunne ikke finde ud af at søge jobbet.

14:22

M: Hvis vi også skal holde os mere til at tale om ja som det er nu, jeres oplevelser af det her. Det er meget oplevelserne jeg gerne vil have, det der ligger bag, selvfølgelig er det nogle praktiske situationer, men oplevelsen det giver dig at komme ud og måske ikke blive imødekommet som du havde håbet på. Altså, hvordan føler du at det stiller dig som ledig, i samfundet at du kommer ud...

C: Jamen jeg følte mig dum, jeg følte mig simpelthen dum fordi jeg ikke havde forstået at jeg skulle gå ind på Statoils hjemmeside, men jeg var hjemme at læse annoncen igennem eller selve jobannoncen og der stod ikke nogen steder at man skulle gå ind på Statoils hjemmeside og søge jobbet.

M: Nej

C: Hvordan kunne jeg vide det? Jeg følte mig da dum da jeg stod der ude med det her brev i hånden ikke også.

B: Så står man lidt der med hatten i hånden, og det er ligesom lidt ydmygende på en eller anden måde ikke.

C: Du skal da sørme ikke komme her.

: Og jeg ved godt at man ikke er den eneste i hele verdenen som er arbejdsløs, men jeg synes også det der med, mange gange når man er til et eller andet, så er det første folk spørger om: Nå hvad laver du så?

ABCD: Ja, ja.

B: Nå jamen jeg laver ikke noget lige i øjeblikket, fordi min arbejdsplads er blevet nedlagt, det kan jeg jo ikke blive ved med at sige, nu har jeg brugt den i otte måneder. Så man synes det er lidt trælst fordi, jeg ved jo godt det ikke er fordi jeg er sådan en fortolkning, men man er jo ikke en del af det der arbejdsliv, som alle andre har, når man sidder i sådan en forsamling, eller snakker med nogen. Men man er jo sådan lidt en anden gruppe, som egentlig ikke rigtig hører til nogen steder. Og det synes jeg også er enormt stressende. Det der med at man er arbejdsløs, det er simpelthen bare et hårdt arbejde.

16:11

C: Nu er jeg jo stadigvæk sådan nyledig..

B: Jeg synes at det er meget stressende at du skal ind at søge de her jobs og også stadig være en del af det her samfund og du skal opdateres og du skal gøre dit og dat og jeg har gået på skole, jeg har været på aftenskole, har taget it-kompetencer og det synes jeg bare er enormt fedt og kan varmt anbefale. Og da tænkte jeg nemlig dengang, ej det er jo fedt, næsten ligesom at gå på arbejde. Det at man kommer ud og snakker med nogle mennesker og sådan noget.

C: Det også det man savner, det savner jeg da allerede!

B: Det der kollegialt, hvor man føler sig lidt udenfor

C: Jamen jeg har jo haft kontakt til der hvor jeg var, en masse af mennesker ikke også, hele tiden og den der kontakt man har med andre der, den er godt nok, den er svær at undvære. Det må jeg sige. Men nu har jeg set, jeg håber da der dukker noget op. Men som du siger, du har taget nogle kurser og det ene og det andet, jeg er så ved at undersøge om jeg kan være så heldig, det skal jeg snakke med vedkommende om, når jeg kommer ned og kommer ind og måske få et stykke papir, altså få et svendebrev, hvor man får noget merit, for noget, fordi man har jo noget livserfaring og noget.

B: Det kan du godt, det er det der, jeg tror det hedder VUC,

C: Ja, ja det er nemlig rigtigt. Men det er jo så spørgsmålet om de må frigive en? I så langtid som det kan vare. Altså så man ikke skal på SU.

17:41

M: Hvad med dig for eksempel, har du oplevet at det er svært det her med at komme ud at sige at du er arbejdsløs? Som Birthe fortæller.

D: Ja, hvis nu man tager det roligt igen.

M: Ikke at stresse.

18:00

D: Ja

M: Ja, så du har en ferie.

D: Ja. Du kan også godt opleve, hvis du bliver syg at nogle virksomheder, ser ned på dig. Men hvis nu en virksomhed siger velkommen til dig,

B: Ja, bare gå igen.

M: Man kan du undgå at blive påvirket af situationen?

D: Ej, vi skal bare være rolige og så søge job, for det er det eneste der er muligt. Der er ikke nogen at diskutere med.

C: Nej, det kan ikke hjælpe noget.

B: Men bliver du ikke ked af det? Hvis de ikke har tid ude i virksomheden, og du bare bliver afvist?

D: Ja, jeg føler mig afvist men du skal tænke at du har mulighed. Hvis du kun tænker på ham, så bliver du trukket ned ad.

B: Det er rigtigt, men jeg synes alligevel at arbejdsgiver som tager sig tid til man kommer ud til dem, afviser en, som du er blevet, det synes jeg ikke de kan være bekendt. Det kan godt være de har en hård arbejdsdag og mange ting de skal. Men de kunne da i det mindste bare lige sige, ved du hvad det har jeg ikke tid til, eller bare undskyldte for det der skema og så bruge det til noget eller ej, jeg kunne aldrig finde på at behandle folk dårligt, som ville komme ind til mig og søge et job. Det kunne jeg aldrig finde på.

C: Jeg tror det foregår mange steder, jeg ved hvert fald den virksomhed jeg lige kommer fra nu, der er godt nok heller ikke meget, hvad kan man sige, nej altså, det kan vi ikke bruge, det har vi ikke noget at bruge til og der har også været meget spørgsmål om, om man kan bruge en flex-jobber som for eksempel om morgenen, nej nej nej nej nej, vel. Hvad skal vi bruge sådan en til? Jamen sådan den der lidt afvisende måde ikke.

B: Jeg tænker hele tiden på den der, og det har jeg altid gjort i hele mit arbejdsliv. Kommer der nogen ind, jeg behandler mennesker, som jeg selv...

C: Det har jeg også altid selv gjort.

B: Det har jeg altid levet efter. Og det er mig fuldstændig uforståeligt, at folk de ikke kan tale pænt og opfører sig ordentligt. Eller bare at give sig måske 5 minutter, hvad er 5 minutter af ens arbejdsliv? Det er bare 5 minutter, det kræver ikke ret meget. For det gør også at den person som måske ikke kommer ind, bliver afvist på en pæn måde tænker, nå okay, det var jo ikke så galt, så tager vi bare den næste. Men hvis det er første gang man kommer ind på en virksomhed og måske er en meget genert person, og du måske så får den der, så tænker man, ej det tør jeg bare ikke igen. Fordi så virk...

20:58

D: Hvis nu nogen oplever det første gang, så skammer man sig når så man besøger en anden virksomhed. Det bedste er hvis det bare findes nogen som præsenterer, måske hver tre måneder og hver seks måneder, en virksomhed, som måske præsenterer 15 medarbejder. Så kan man måske også få nogle bekendte, som arbejder på den fabrik, så kan de også sige noget, snakke og måske også fortælle chefen om dig, lige nu.

B: Ja, det er en god virksomhed hvor de behandler folk pænt...

M: Hvad med dig? Har du haft nogen oplevelser med at blive modtaget som ledig?

A: Altså grim modtagelse af virksomhed?

M: Både en dårlig oplevelse eller en god oplevelse, det kan du selv vælge.

A: Jeg har, min søster gav mig en god ide til når man skal ud med ansøgning, det er altid godt at have et eller andet med til dem man afleverer ansøgningen ved. En skål bolsjer eller et eller andet mærkeligt. Så det har altid været, nej nej hvor fedt, ikke at det har givet et job, men det har altid givet en meget positiv modtagelse af min ansøgning. Fordi de nok også har tænkt, det var hende som kom med bolsjerne.

BCD: Ja. Ja. Lige præcis. Bolsjer. Ja.

A: Det har gjort at jeg aldrig har oplevet, noget grimt eller ubehageligt. Så heldigvis for det da.

M: Ja, hvis vi så skal gå videre til et af de næste spørgsmål, så er det oplevelsen af uvisheden for fremtiden, når man er ledig og hvordan det påvirker jer?

C: Den vil jeg gerne skrive under på at den synes jeg er rigtig væmmelig lige nu. Både rent aldersmæssigt og hvad kommer man ud i, risikere jeg at nå dertil hvor jeg ikke kan få min understøttelse lige pludselig mere? Altså, den synes jeg i hvert fald, fordi jeg er ikke så gammel at jeg kan nå at få et CV-job, hvis jeg falder ud af systemet ikke også. Så man ligger lidt i sådan et eller andet hul, midt i det hele ikke også..

B: Det bliver værre jo længere tid man har gået ledig. I frygt for at ryge ud af systemet. Det bliver værre og værre og værre.

C: Os fordi man ser og hører så meget i fjernsynet.

B: Ja, du er tæt på sagde du ikke 1½år?

D: Ja, ja.

C: Så du er tæt på at ryge ud af fagforeningen?

D: Til næste år.

D: Ja, til næste år.

M: Hvad betyder den uvished for dig?

23:36

C: Tænker du på det?

D: Jo

M: Tænker du på det i dagligdagen?

D: Nej ikke i dagligdagen.

M: Nej

D: Fordi hvis man skylder så mange penge i banken, har man et større problem.

ABC: Ja. Ja.

M: Så det er et overskueligt problem?

D: Det er et overskueligt problem. Fordi jeg har, jeg har ikke så stor, hvad siger man, mund? Så det er ikke så stor en bekymring for mig. Hvis man skylder så mange penge, så skal betale gæld. Så det er mere problematisk.

B: Men den situation er du ikke i?

D: Nej ikke i den.

B: Nej, det var dejligt.

B: Det er en fordel i hvert fald.

D: Fordi jeg også har forståelse for de som har købt hus, så bliver hun i job, jeg har bemærket ved ham at han har forandret sig, fysisk og psykisk.

M: Hvordan oplever du det, hvordan kan du se de forandringer?

D: det er især nervøs og bleg hud.

M: Bleg og nervøs?

D: Ja, træt

M: Ja, så det er sådan nogle direkte fysiske træk du kan se ved at det påvirker ham, den uvished.

D: Ja,

C: Jamen det er også den tanke der strejfer mig meget, og hvordan det skal gå. Jeg har en mand der skal på efterløn til oktober, og han fik en blodprop for et par år siden, eller ej det er fem år siden han fik den og har

jo ellers der før altid haft arbejde. Og bliver syg og har sygdomsforløb, og skal så i gang på arbejdsmarkedet igen, og hvor det bare bliver svært for ham og derfor er han røget i seniorjob nu. Og skal på efterløn til oktober, han bliver 60. Vi går yderligere ned i løn fordi, når man går som 60årig, får du kun 91 % af den store understøttelse. Så altså der er jo mange og pludselig bliver jeg så arbejdsløs også, hvad man ikke lige havde forventet. Der er mange frustrationer i det.

25:55

D: Når man bliver arbejdsløs, så bliver man meget inaktiv. Arbejdsløse de glemme morgengymnastik, fordi du har vænnet dig til arbejde hver dag. Og pludselig så laver du ikke noget. Og ved ikke hvor du skal hen. Og hvad skal du lave. Og bevæger sig ikke så meget som du plejer.

C: Nej det er rigtigt, men bliver ikke så aktiv, altså man bliver mere doven i det.

B: Ja, men kan godt gå lige lidt ned i gear.

B: Ja, det kan men nemlig godt på en eller andet måde og det er jo også farligt os jo.

D: Men bliver for meget stresset, når man er arbejdsløs, så kan det påvirke på helbredet.

A: Ja, jeg tror det er svært for folk, som har arbejdet, at forstå det der med at man siger at man kan blive stresset af ikke at have et arbejde. Fordi: Åh du går jo bare der...

B: Folk de ved ikke hvad stress det handler om.

A: Det er fordi folk ikke har været inde i det der system, med alle de der ting man skal og indkaldelse, og hun skal på ferie og husk at gøre dit og husk at gøre dat ikke også. Jeg synes da også, jeg har været et meget positivt menneske, og det er jeg sådan set også stadigvæk, men det er mere det der jeg kan godt mærke på mig selv, at en gang i mellem så kan jeg godt blive sådan ked af det, hvor i dag der gider jeg bare slet ikke snakke med nogen.

BCD: ja. Ja.

A: Og så tager man bare en bog og tænker jeg gider bare overhovedet ikke gøre noget som helst.

27:21

M: Har i andre oplevet noget lignende?

D: Ja, må jeg sige?

M: Ja, vi tager hele runden.

D: Fordi når du går rundt der hjemme, du bliver tit alene, så du har ikke nogen at snakke med og kontakte og sådan noget. På den måde er du helt udenfor det almindelige liv.

M: det omgivende samfund.

D: Ja, det omgivende samfund.

M: Og der har du oplevet at blive ked af det?

D: Ja, jeg har oplevet første gang at blive lidt...

B: Men har du ikke nogen, har du ikke nogen familie, altså du har en familie?

D: Ja,

M: Men selve 8-16 perioden hvor I normalt går på arbejde, at være der alene.

C: det kan hvert fald godt være frustrerende.

M: Så går vi videre til dig, ja.

C: Ja, det synes jeg. Jeg mangler stadigvæk den der store kontakt med alle de mange mennesker som man har været vant til at have kontakt med hele tiden, jeg kan nemlig godt lide at bruge omgivelserne. Så man føler da sig lidt alene. Det gør man og det bliver for mit vedkommende, jeg er ikke sådan en rengørings freak der render og gør hovedrent hver, hver anden dag vel. Så det bliver sådan lidt anderledes. Nu hvor min mand så også er af sted i hverdagen ikke også. Os fordi hvis han nu gik hjemme i ledighedsperioden, jamen så kunne vi jo bedre få tiden til at gå ikke. Men jeg er da nødt til at sidde og vente på at han bliver færdig. Men mindre jeg skal ud at søge arbejde, ikke også altså.

D: Man får virkelig brug for kontakt. Det hjælper mig.

B: Jeg har godt nok sagt at en husmor hun aldrig bliver arbejdsløs og det tror jeg også er rigtigt, men nu har man ikke små børn mere. Men vi har så nogle børnebørn der kommer og gerne vil være der engang i mellem og det er jo dejligt. Men det er jo heller ikke den samme udfordring. På samme måde vel altså.

B: Jeg kan godt udnytte tiden, det er ikke på den måde, men. Det er ikke fordi jeg ikke ved hvad jeg skal lave, jeg kan sagtens finde på noget at lave.

A: Min mand han arbejder hjemmefra, så vi går jo lidt sammen og der er det jo fantastisk at jeg har en enormt god familie som hvor vi går og sparre hinanden. Meget det der nu kan han mærke at: uh, nu så cykler vi en tur. Åh eller skal vi ud at slå græs. Og hvor jeg tænker på hvis jeg ikke havde haft min familie, hvis jeg havde været helt alene. Hold da op, så tror jeg godt at jeg kunne have været gået ned med flaget. Også selvom man er nok så positiv, og jeg havde sagt åh det skal nok gå, det findes også jobs til mig...

C: det gør der da også...

A: Tiden den går mere og mere og så tænker man bare. Jeg sad faktisk og snakkede med en veninde i går ude i haven: Prøv at hør her, hvad skal der blive af mig? Prøv at hør her, jeg ved da godt at det først er til november næste år, men hvad skal der lige blive af mig? Jeg har søgt så mange jobs? Hvorfor er der ikke nogen, jeg kan ikke forstå det? Hvorfor er der ikke nogen der kan bruge mig? Altså er det sådan man tænker, jamen hvad skal man gøre?

30:40

C: Ikke og lige nu er jeg lidt frustreret over alt det her med at så skal man lige snakke med en og værsgo at gå i gang med, hvis nu du ikke finder et arbejde og hvad er det så lige ikke, og nu snakkede jeg med en studievejleder ude på AMU-centeret i går, hvor vi snakkede i over en halv time. Og til sidst var jeg bare helt, ved du hvad jeg tror simpelthen det her det er alt for avanceret, det kan jeg slet ikke finde ud af, bare kurset det var helt vildt, altså. Men på den anden side set ville det jo være rart nok, hvis man kunne få det lavet så man har et svendebrev i den anden ende ikke altså. Men jeg er altså heller ikke klar bare på at gå på SU eller noget andet, jeg er hvert fald afhængig af at få min understøttelse ikke også. Så lige nu synes jeg det er meget frustrerende. Hvor jeg så kan forstå at du har været i gang med noget?

B: Jo, jo jeg har været i gang med handelsskole, it-kompetencer 1 og 2 det var fantastisk.

C: Hvor lang tid tog det?

B: det var fire uger ikke.

C: Nå okay.

M: Hvad var det du synes var fantastisk i det? Det var ikke noget der gav dig et job?

B: Nej, men det var mere det der med at, jeger jo den der generation der aldrig har lært det der med computer, altså mobiltelefon det er noget man har fået i voksenalder, for det fandtes jo ikke dengang. Så det er jo sådan noget med jeg aldrig har lært, jo har jeg da siddet med den på mit arbejde, og brugt de

systemer som man nu brugte. Hotelleje og flybilletter, og det havde jeg ingen problemer med og jeg kan også godt skrive breve og det der, men alt det andet, de der andre vigtige ting, med hvordan man gør det nemmere og sådan noget, alle de der ting, med at flytte billeder.

M: Det var rent fagligt.

B: det var totalt rent fagligt.

M: Hvad med det sociale i det?

32:11

B: det var super. Kom ind i en kanon klasse. Hvor vi bare havde det så godt sammen. Ja, det var en fornøjelse. Og det kan varmt anbefales hvis I, har lyst til de der kurser.

AD: Ja. Ja. Det kunne godt være noget for mig.

M: Hvis vi skal gøre runden færdig med uvisheden om hvordan det kan påvirke en?

A: Jamen jeg synes at det har været frygteligt! Nu har jeg for ganske nyligt, bestemt mig for at nu vil jeg på skole, grundforløb for gartnere, bare for at gøre et eller andet for jeg kan simpelthen ikke holde ud ikke at vide noget.

M: Nej.

A: Og have nogen som helst ide om hvornår jeg får et job, og jeg er nemlig lige modsat jeres tankegang, har haft en lyst til at isolere mig fuldstændig. Jeg er alene, jeg har ingen mand jeg har ingen børn, og så bliver man bare indeslutte og sær. Altså bare det der med at komme ud og bare besøge en veninde, jeg kunne næsten ikke tage mig sammen til det.

M: Det blev en stor opgave.

A: Ja, det blev det. Det blev mere end jeg kunne overskue. Ikke fordi at, jeg gad bare ikke, jeg havde... Jeg har så også et hus, fire hunde og have og sådan noget, så der var nok for mig egentlig at bruge min tid på og gå at hygge mig med og sådan noget. Jeg havde bare ikke overskuddet til mennesker. Og jeg har et eller andet sted stadig ikke.

B: Var det fordi hvis nu der var nogen der spurgte med et der med hvad du lavede, hvad du kunne forestille, det orkede man måske ikke?

A: Nej.

B: Og jeg er arbejdsløs og sådan er det, men jeg har ikke oplevet nogen der har vrænget på næsen af det eller noget som helst.

A: Nej, det har jeg nu godt nok heller ikke. Nej. Rent personligt er jeg ikke et specielt socialt menneske. Men når jeg så er arbejdsløs, er jeg absolut ikke social. Jeg gider ikke.

M: Tror du så det skyldes, at rutinen er blevet taget fra dig?

A: Jeg tror lidt det er det der med at, man på dagligbasis ikke er vant til at omgås andre mennesker længere. Og så begynder det bare at blive besværligt at være sammen med andre mennesker. Jeg synes det er lidt bedre nu end det har været. Men det er stadigvæk ikke, jeg glæder mig til at komme i gang. Fordi jeg gerne vil.

M: Det du blev taget ud af de faste rammer og de så bare blev til ledighed, det var der det var sværest eller hvad?

34:19

A: Ja, men det var også en kombination af at den arbejdsplads jeg var på, det var et frygtelig, frygtelig, frygtelig, frygtelig, frygtelig, frygtelig sted at være. Jeg har haft nogle rigtig voldsomme, grimme oplevelser med den måde jeg kom derfra på og der var en masse, masse, masse, masse grimme ting. Og omkring det der, der havde jeg et nogle måneder hvor jeg virkelig var langt nede, og det er måske det der har sat det i gang. Og så ikke ordentlig har kunne komme, jeg har det fint nok i dag, det er ikke fordi jeg er ledig i dag eller noget, jeg er bare ikke social. Overhovedet ikke, jeg gider ikke.

B: det var da også noget af et dyk at få.

A: Ja, det var det. Det var voldsomt.

A: Det er jo heller ikke noget der gør at man har lyst til at være social.

M: det er ikke motiverende

A: Man har bare behov for at restituere...

B: Bare få lov til at være i ro og fred.

A: Ja lige præcis

C: Hvorfor det lige skete som det skete, det kan man jo så lige tænke igennem.

M: Hvad med I andre, har I haft en oplevelse af at tingene blev mere uoverskuelige fra da I var i arbejde?

35:13

C: Altså, nu er jeg igen stadigvæk ny ledig, ikke også. Nu kommer jeg så også fra den her arbejdsplads, på en meget træls måde og den har jeg da også brugt tid på. Og har grædt meget over og det ene og det andet. Altså nu har jeg det bare lidt sådan, nu skal jeg da bare videre.

M: Ja

C: Selvfølgelig skal jeg det.

M: Så I kører dagligdagen i samme gear.

ABC: Ja

: Jeg synes ikke lige at der er nogen forskel.

C: Jeg læser nok mere end da jeg gik på arbejde.

M: Det skal der også være plads til. Man skal da udnytte tiden.

C: Men jeg synes heller ikke man er så aktiv, altså med hensyn til, fordi når man er på arbejde så ved du godt at hvis du nu skal tørre det støv af der, så er det altså nu, for du skal af sted igen på arbejde i morgen. Så i stedet for, arh det går nok, og man når altså der til, uanset om man vil det eller man ikke vil.

D: Det kommer et stort problem, hvis man kommer dertil igen.

M: Hvis man kommer?

D: Man skal altid leve i nutiden og frem. Ikke komme tilbage. Hvis du kommer dertil som du har et problem, så skaber du selv problemet.

M: Så du skal ikke lade tingene stå til...

D: Nej det er en af de ting du bare skal glemme og tænke på fremtiden.

B: Man skal tænke fremad, fremadrettet. Man skal aldrig se tilbage,

C: Det er også rigtig...

B: det er bare sommetider svært...

D: Det er meget vigtigt

B: Jamen det er det. For det der ligger bag os kan vi jo ikke ændre på alligevel. Sket er sket.

M: Hvis vi tager og holder fast i den snak om stress, er der noget I konkret kan sige stresser jeg ved at være ledig?

C: Ja, det er alt det man skal..

B: Alle de der ting man skal...

C: Ja nu for eksempel her i dag, hvad er det nu jeg skal sige til ham dernede og hvad er det nu lige. Du ved man er sådan, så man kan ikke, og man er jo også bange for at ryge ud af systemet hvis man siger noget forkert ikke altså...

B: Det er hvert fald et dilemma.

C: Hvis nu man kom til at sige til ham, lige det der stykke arbejde det har jeg bare ikke lyst til, som du siger, jeg skal bare ikke ud at have en uddannelse, så og det er ikke lige nu altså. Jamen kan jeg tillade mig at sige at det vil jeg ikke?

B: Man er lidt bange for at komme til at gøre noget forkert.

C: Ja, det kan godt stresse mit hoved.

B: Det er fordi der er så mange ting man skal. Så skal man gå ind via nettet og lave dit CV og ligge det ind på jobnettet, og ved HK eller hvilken fagforening man nu er i. Man er også bange for at man komme til at glemme noget. Så det næste er, hvorfor gjorde du ikke det?

M: Det er noget med at leve op til nogle forventninger.

B: Det er ligesom at man sådan er lille.

C: Ikke et voksent selvstændigt menneske vel. Jeg ved godt hvad jeg vil.

M: Hvorfor gør du ikke det?

C: Fordi der er nogen der sidder med den der kæp over nakken af en, du er nødt til at gøre noget, for der er jo ingen af os der har råd til at undvære penge. Det er jo egentlig lidt pengene der gør det.

B: Det er sådan lidt autoritet på en eller anden måde. Med man tænker, det er jo dem der et eller andet sted vælger, og ved om jeg gør det, det må jo være rigtigt det hun siger.

C: Tænk hvis du ryger ud...

B: I stedet for at man siger, prøv at hører her det der har jeg bare ikke lyst til, jeg kunne godt tænke mig sådan og sådan, og det er jo egentlig det man skal gøre.

C: Ja, når man har fundet ud af hvad man gerne vil...

B: Jeg har da også været i en episode ude i fagforeningen, hvor der var en ung pige der kom ud til en sagsbehandler og de kunne bare ikke sammen de to. Og hun forlod simpelthen mødet og kom til ud helt ulykkelig. Og så måtte hun komme ind til en anden, og okay det er jo fair nok, man kan jo godt sige til det der møde, prøv lige at hør her, din og min kemi det går bare ikke, jeg vil meget gerne have lov at tale med en anden.

C: Men gør man det, det er jo mere det...

B: Det skulle man jo have lov til, prøv at høre det går bare ikke.

C: Jeg har en i fagforeningen som jeg ikke kan kommunikere med, og der er jeg simpelthen nødt til at sige, for ham kan jeg bare ikke sammen med. Så skulle jeg risikere, jeg plejer at sige til omstillingen hvis det er sådan, at det ikke skal være den og den. Nå okay? Og så har jeg risikeret at få ham i telefonen og så ligger jeg bare på, jeg siger ikke en gang noget.

M: Er der noget du oplever som stressende ved at være ledig?

A: Jamen jeg synes netop også, os sådan nogle ting, alle de krav der er til os, der er mange, det kan man så sige det er fair nok, vi går jo ledige, men det jeg synes der er stressende ved det, det er at det simpelthen er så firkantet. Kommer du til bare at træde en lille bitte smule ved siden af de her krav, og det kan være et uheld, det kan være simpelthen bare en tanketorsk, så er du fuldstændig på røven. Så kan du risikere at de tager dine dagpenge. Det synes jeg er hårdt. Der er ingen fleksibilitet i det. Nu hørte vi ham lige igen sige, at hvis man ikke er inde at tjekke sin jobforslag, første gang advarsel, anden gang advarsel, og tredje gang så tager de dine penge, færdigt arbejde! Altså, det kan jo ske, nu får jeg jo en sms tilsendt, men tænk nu hvis sms'en glipper så er det stadigvæk mit ansvar, man er jo fuldstændig panikslagen, fordi man tænker fuck er der ikke snart gået en uge. Der snart gået en uge og så er man inde at tjekke, bare for at være sikker. Jeg går konstant rundt med den der. Hver gang med skal til møder hernede, det er netop sådan noget med, man har sådan lidt den værste tanke, hver gang. Hvad nu hvis man får sagt et eller andet dumt, hvad nu

hvis der går et eller andet galt, det er hele mit eksistensgrundlag, mit hus og hjem, alt ryger, fordi jeg er alene, der er ingen til at hjælpe mig, hvis nu der går noget galt, med mine penge. Jeg kunne dårligt få det til at hænge sammen på dagpenge ikke, og jeg har også sådan en lille lønsikring, men det det. Men går der noget galt, så ryger hele lortet. Det er altså voldsomt synes jeg. Sådan er det ikke engang på en arbejdsplads. På en arbejdsplads, har du jo lov til at lave fejl indimellem og så går det også nok. Så bliver du måske kaldt ind til en samtale, hvis det er helt galt, men der er noget fleksibilitet i det, det er der overhovedet ikke i det her system. Der skal du bare træde forkert engang og så risikerer du at miste hele lortet.

B: Ja og det står i dine papirer, nu har jeg aldrig gjort noget galt, eller fået advarsler eller noget. Men det kommer jo til at stå i dine papirer, hvis du gør noget forkert.

A: ja, ja.

B: Hver gang du gør noget forkert.

M: Det følger dig.

B: Det følger dig, hele vejen igennem ikke. Ved jeg fra nogen.

B: Det må godt nok også være, puha ikke også.

A: Og det er over et år, måske to årig periode, hvis du glemmer det tre gange. De der jobforslag. Det synes jeg godt nok er voldsomt.

B: Og jeg ved da godt, at selvfølgelig skal vi søge arbejde. For det er jo ikke noget filantropisk..

A: Nej nej

C: det er da logisk.

A: Selvfølgelig skal man være arbejdssøgende for at få sine dagpenge, og grunden til det er så striks det er jo vitterlig fordi der er mennesker der snyder med det, altså det må det jo være.

C: Ja det er det. Det er det helt sikkert.

B: Og det bliver jo straffet kollektivt. Der er ikke noget at rafle om. Vi er jo tilbage til skole tiden.

A: Læreren der står med den der...

M: Pegepind. Du havde noget du ville tilføje.

D: Vi skal lave et nyt system. I stedet for computer, så kommer jobnet med "LALA"

M: Hvor meget fylder det i jer? Er det her noget der fylder?

D: Det er lidt stressende, fordi du kan ofte glemme

M: Ja, så den sidder i baghovedet.

D: ja.

M: Er det dagligt? Er det hver time? Er det hver uge?

B: Altså jeg vil sige har givet mig selv lov til, at jeg vil ikke gøre det, jeg vil ikke gå ind og søge job hver dag. Og det kan jeg huske en der sagde ude i fagforeningen, giv nu jer, gå ind og lav en plan og så sige, mandag, onsdag og fredag der søger vi job de andre dage der har man bare fri.

C: Ja.

B: Fordi ellers så bliver du altså skør oveni hovedet, fordi så mange nye jobs kommer der jo heller ikke på. Så hvis du sidder med et hver eneste dag, så bliver du total deprimeret, når det er fredag fordi.

C: Jo, det er rigtigt.

D: Efter tre måneder, så må du gentage de samme, navne

C: Nå så må man gentage samme navn, nå okay.

D: Ja, for det findes så meget ...

M: Nej han siger at du er nødt til egentlig at gå tilbage til de samme jobs som du har startet med at søge, fordi der ikke er flere end

D: For du kan skrive til 200-300 virksomheder, så må du igen. Eller finde nogle pludselige jobs, som er servicemedarbejder, det kan være en ny virksomhed. Det er svært for så kommer de sammen frem igen.

M: Så hvis vi skal snakke om sådan adskillelsen fra de sociale fællesskaber. Du nævnte noget med ikke længere at gå på arbejde. Er det noget I andre har erfaring med, den her oplevelse af at man som ledig, bliver adskilt lidt fra sine tidligere fællesskaber.

C: Jeg er lige blevet inviteret på kaffe på tirsdag ude på mit gamle job.

M: Ja, det er dejligt.

C: Det er fordi jeg har, har haft nogle rigtige mægtige dejlige kollegaer, det var bare lige de der to glædelses folk, der fungerede så godt.

B: Det var trælst for det var nogle vigtige personer.

C: det har du fuldstændig ret i. Men der skal også være ret og rimelighed i tingene.

B: Ja, det er rigtigt.

C: Og kan man ikke tåle bare en lille smule kritik som direktør, så har man nok ikke rent mel i posen, når det bare...

44:39

C: Det har vi snakket om i mange år, men skidt nu med det, men i hvert fald så. Men jo, og det har jeg sagt før, den kundekontakt jeg havde med rigtig mange mennesker, den savner man da, for du kan jo ikke snakke med så mange mennesker. Jeg kan sige, det er godt at vi har Facebook, så kan man lige sidde og sludre lidt med nogen ikke. Men andre er på arbejde og du kan ikke bare sådan rende ude ved vennerne og slubre kaffe eller sådan. Så jo, man savner den kontakt. Men den er så ny endnu.

B: Men i mit tilfælde, der gjorde man sådan. Nu var det så på landsplan, men alle os der blev fyret vi har simpelthen dannet sådan en lukke gruppe på Facebook, hvor vi laver nogle arrangementer engang imellem.

C: Ja, det var fint.

B: Og mødes i KBH osv. Og vi bestræber os i hvert fald på at vi vil møde i hvert fald en gang om året og vi vil holde sådan en års fest og det har de så også gjort, hvor jeg desværre ikke kunne være med. Og jeg mødes med min gamle kollegaer også, så i fastholder også stadigvæk noget af det der kollegiale.

C: Og det tror jeg også er noget af det vigtigste.

B: det synes jeg er dejligt fordi at man alligevel har arbejdet sammen i så mange år, så man har sådan et eller andet fællesskab og det ville jeg godt nok være ked af hvis jeg skulle have kappet det fuldstændigt.

46:04

C: Men det kan jo nemt blive sådan, at vi vil gerne med vi får os ikke lige taget os sammen til at gøre noget altså.

B: men det er jo meget generelt, så skulle man jo bare sige at det var bare noget man gør. Jeg har også prøvet at mødes med nogle af dem der jeg har været på kursus med. Vi har også prøvet at vi bare lige mødes. Og det var enormt rart, fordi man kan også godt.. De var også arbejdsløse, så det er sådan at man kan give hinanden nogle gode idéer. Og høre "hvad gør du" og du kom med den der med bolsjerne. Og ikke, man kan give hinanden den der lige, det skal nok gå. For man føler indimellem at man er helt alene, og det er man ikke, og selvom man har en familie og en mand, der støtter dig. Det er ikke det samme.

C: Det er ikke det samme.

B: For man har ikke den samme forståelse for det der at være arbejdsløs, som andre i samme situation har. Nogen ligesom en selv. Så derfor synes jeg at det er ret vigtigt at man har en lille gruppe, eller bare nogen som man kan mødes med indimellem

C: Helt sikkert.

D: Ja. Ja.

M: hvordan oplever i sådan ellers ude i samfundet. Nu har i alle sammen været ledige i en periode, hvis vi starter med dig, hvordan oplever du samfundets syn på ledige. Det kan være positivt eller negativt, det kan være...

A: jamen det har jeg faktisk ikke tænkt over. Jeg oplever ikke noget negativt omkring det eller at man føler sig stempet eller noget, men altså nu er jeg også den der type at jeg er fucking ligeglad. Så jeg oplever det ikke, fordi jeg hviler i mig selv og så har jeg ikke øje for det, kan man sige.

M: Nej okay, du lader dig ikke påvirke?

A: Nej

B: Men jeg har egentlig heller ikke oplevet det som sådan, det er mere en selv der synes at det er træls. Og det er jo træls at man skal sige det ikke. Og altså jeg ved godt at, dem jeg kommer sammen med. Altså alle har jo prøvet det, mere eller mindre ikke.. Nu! For i tiden ikke, da jeg blev student, der var der jo ingen arbejdsløse... Der var det jo noget andet. Men nu synes jeg at der er så mange mennesker, der kender nogen, eller som har prøve at være arbejdsløse i en periode, så det er nok mig selv. Synes jeg.

M: Ja.

48:00

B: Og man ved jo godt at det er jo ikke nogen skam

M: Nej

B: Overhovedet. Også fordi at der er så mange og tiderne er bare sådan som de er. Med lavkonjunktur og kriser og der er ikke nogen der tør noget. Du kan bare gå en tur ned i byen. Alle de der butikker der er lukket. Jeg har altid sagt til min mand, at hvis vi ikke kan få noget arbejde, så banker vi en biks op. Men det tør man jo heller ikke fordi, heroppe i Nordjylland.. Folk de sidder på deres pengepung, og de tør ikke noget. Overhovedet ikke noget.

M: Nej.

C: Men ja, jeg har det lidt ligesom dig jeg tror også det er vores egen tankegang. Der gør at det er lidt pinligt, at skulle fortælle at man lige pludselig er blevet arbejdsløs. Og særligt når man har været i et fast arbejdsforhold i så mange år. Fordi jeg møder jo nogle af alle de kunder der, og nogle de tror jo bare at jeg er hjemme og have sommerferie, for det plejer jeg jo at have og er hjemme og er fyret.

M: Ja.

49:33

C: "Så ses vi til efteråret".. "Nej, det gør vi altså godt nok ikke", "Jamen, ikke også.. det kan ikke passe, de kan han vel ikke finde på, han har vel ikke smidt dig ud? Jamen, ihh og åhh, han ved da heller ikke hvad det er at han gør". En sagde til mig på et tidspunkt, det var fordi at jeg havde, luret lidt inden at det kunne godt være at jeg ikke kom tilbage efter sommerferien. "Hvis han finder på at smide dig ud, så laver vi en underskriftsindsamling." Men kan jeg leve af det? For det gør I jo ikke alligevel.

B: Nej

D: Nej

M: nej

50:07

C: Og der er jo ikke nogen der går imod vel? Det er da en god tanke, men bare det at jeg skal, sige til dem, hvis ikke de har hørt at jeg er væk dernede fra, "vi ses til efter ferien", "Det gør vi så godt nok ikke"..

M: Så det er møde nogen oppe i byen, det kan godt være sådan lidt?

C: Ja, det kan godt være lidt grænseoverskridende. Det er lidt svært. Også fordi at jeg har haft så godt et forhold til mange af de kunder der.

M: Men, hvorfor tror du at det er svært?

C: Jamen jeg tror da at det er svært fordi, at jeg stadigvæk var glad for mit arbejde. Det var som sagt bare den daglige leder og direktøren, det ikke fungerede med ikke.

M: Jo.

50:49

B: Jeg tror måske at i mit tilfælde, der har det været enormt, den der psykologiske del af det, at det ikke var mig der blev fravalgt. Men at mit arbejde simpelthen blev nedlagt. Det tror jeg har betydet rigtig meget..

C: Det er ikke mig.

B: Nej, det er ikke kun mig der er blevet fyret, men det var os alle sammen.

C: Ja.

B: I hele landet, vi var 50 mand der røg, pga. af dårlig økonomi ved [større dansk virksomhed] det har betydet rigtig meget for mig. I forhold til hvis det kun var mig der var blevet fyret og det kun var mig der, skulle gå ned og se mine kollegaer sidde stadig i den samme funktion. Så tror jeg godt nok jeg havde haft, simpelthen en nedtur. Så tror jeg simpelthen virkelig at jeg var faldet i et hul i en periode. Og det har jeg slet ikke haft nu, og det har været fordi at jeg er jo ikke blevet fravalgt fordi at jeg ikke er god til mit arbejde, det er fordi.. Det tror jeg har betydet rigtig meget for mig.

M: ja.

A: Jeg er nødt til at løbe, fordi det trækker lidt ud det her, og jeg har en aftale her efter. Så jeg er simpelthen nødt til at løbe.

51:44

M: Ja, men det er helt i orden. Det er fint. Tak for din tid.

A: det var så lidt

Deltager A forlader lokalet.

51:55

M: Hvis i har tid, så forsætter vi lige lidt endnu?

B: Ja

C: Ja

D: ja

M: Men det var den her med hvordan samfundets syn på ledige er? Hvordan har du oplevet det?

D: Jeg er blevet fyret mange gange, så jeg er vant til det.

M: Ja

C: Du har hård hud. Ha ha.

D: Ja. Jeg har erfaring.

M: du nævnte på et tidspunkt at..

D: det er ikke så let. Fordi mange personer oplever det som værende meget hårdt. Det er afhængigt af hvordan du klarer dig selv.

M: Ja, hvordan man acceptere det.

52:30

M: du sagde selv, det der med at når man kommer til noget så bliver man tit spurgt, "Hvad laver du?" Har i haft nogen oplevelser med det, som i har lyst til at dele?

C: Jeg har ikke endnu i hvert fald, det er mere sig selv.

B: Nej, altså jeg har oplevet at folk siger "Nej, det kan da ikke være rigtigt"

C: Ja.

B: "Jamen du skal da nok finde noget Andrea, du finder da sagtens noget"

M: Ja,

B: men det har ikke været sådan at folk sådan har været sådan, nå! Jeg synes, det har egentlig været meget positivt. Men jeg synes det er træls at man ikke kan sige, at jeg sidder i informationen nede i [En anden større dansk virksomhed] eller jeg sidder oppe på sygehuset, eller hvad man nu gør. Eller jeg kommer ind en lørdag og laver.. Det er lidt træls at man ikke kan sige det, at man har et arbejde.

C: Jeg har i hvert fald tænkt lidt over at mens jeg har selv har arbejdet, at når der var nogle der sådan.. At jeg så selv tænkte, det er godt nok godt at du har et arbejde, et eller andet med at man sådan inde i sig selv tænker "det er ikke mig", men nu ER det mig der står i det, ikke også.. Og SÅ tænker jeg, at nu tænker de andre sådan. Fordi nu har de arbejde.

B: Jeg tror måske også lidt at man selv har tænkt det der at man måske selv, før man selv blev arbejdsløs, at der var jo jobs osv. Og så tænkte man sådan lidt "Ej, men hvor svært kan det være?", men altså.. "Man må da kunne finde et arbejde, ikke også?" Nu, skal jeg lige love for, at den trækker jeg godt nok i mig.

54:19

C: Jeg tror der er noget om at man godt kan finde arbejde fordi at, vil du tage ud og gøre rent to timer et sted, og to timer et andet sted, eller hver anden uge et tredje sted og hvis du ville gøre alle de ting der, så tror jeg også godt at du kan finde et arbejde.

B: Men altså..

C: Det synes jeg bare er.. For mit vedkommende. Jeg er meget tryghedsnarkoman, jeg kan ikke. Bare alene, det der med at skulle være i et vikarbureau, hvor man bliver ringet op. Kan du lige tage derud, et eller andet, noget. Det har jeg det rigtig skidt med. Og ikke være et sted hvor jeg er kendt.

M: Ja.

54:44

C: Så det handler jo også lidt om hvordan man er som person.

M: Hvad vil du sige Anders?

D: Jeg synes at politikerne de altså arbejde mere med det her. For eksempel så har de lavet Jobrotation, så kan du forlænge din A-kasse på den måde. Og tage nogle kurser, og så forlænge din a-kasse.

M: Så du vil have mere motivation til at komme i aktivering?

D: Ja. Mere politisk indgreb, så kan de gøre det lettere at komme i arbejde.

M: Ja.

C: Jeg mener også at de skal lave om på det der, med dagpengene. Det kan ikke passe at man skal ud i aktivering i et halvt år, eller hvor længe man er ude i aktivering og så tæller det ikke og en skid! Og du får heller ikke rigtigt nogle penge for det. Det kan jeg ikke rigtig se, som vores situation ser ud lige nu.

55:57

B: Nej, fordi

C: Da jeg havde små børn og stadig var ufaglært og sådan noget, da havde man jo det der hed langtidsledig og det var altså bedre. Enten var du ude i 6, eller 7 måneder og 9 måneder. Og så var det forfra indtil dagpengesystemet. Og når vi står i den situation, som vi står i nu, så mener jeg altså at det er det vi skal tilbage til.

B: altså jeg kan ikke lade være med at sige at den der optjenings-periode, den skulle gøres kortere. Altså det kunne måske godt være et halvt år, eller sådan noget.

D: Ja

B: for det kan godt være svært at få de der 1984 timer, hvis du kun har sådan noget ind-i-mellem noget.

D: ja

C: Ja.

D: men det ER jo politikerne der bestemmer

B: Ja.

C: Ja. Men vi må jo stemme på de rigtige, når der bliver valg.

M: Hvis vi snakker lidt om det vi har været inde på, hvad virker så motiverende for jer i hverdagen som ledig?

57:03

C: det er når der sker noget. Ha ha.

M: Vi kan også sige, helt lavpraktisk, hvordan får i dagen til at fungere?

C: Jamen jeg kan godt sige at jeg bruger mere tid på at læse i en bog nu, end jeg gjorde da jeg var på arbejde og hvad jeg måske ikke lige når i dag, det kan også være at jeg når det i morgen. Den ligger også lidt i baghovedet, hvor man går og bliver lidt små-doven og så. Men ringer ungerne så og siger "Vi kommer lige en tur", så... Kan du lige pludselig få lavet en hel masse klar. Så der er jo noget der motiverer en.

D: Ja

C: Eller hvis der er andre der siger at de lige kommer, eller et eller andet.

57:42

M: Hvordan har i det med struktur, holder i den? Eller er det lige meget?

C: jeg gør det ikke..

B: Jeg gør det sådan lidt.. Jeg har nogle dage, hvor jeg simpelthen går ind og tjekker. Og så har jeg en stor tavle ude i køkkenet, hvor jeg går ud og skriver på. Som Anne hun sagde med at være jobsøgende, så går jeg og kigger på det hver dag og nu skal jeg så søge og hvis jeg skal til nogle møder, jeg skriver det simpelthen op. For så glemmer jeg det ikke, og har aldrig glemt det.

C: Nej, men det gør jeg så heller ikke.

B: Men ellers så ville jeg komme til at glemme det. Men jeg har det sådan, så kigger jeg lidt og går ind og læser dem der. Men så tillader jeg mig også at så tirsdag for eksempel, der har jeg bare fri.

M: Ja.

C: Det gør jeg jo så bare på må og få. Det gør jeg lige som jeg synes det passer. Altså jeg sidder jo ved computeren hver dag. Så det.

M: Ja, men det er også fint at i er nogle gode eksempler på forskellige måder at gøre det på.

B: Så jeg tror også det er lidt sådan hvordan man er som person ikke. Fordi hvis jeg skulle sidde inde og kigge på de der, for eksempel fra mandag til søndag på de der sider, og databaser med jobsøgning og alt muligt. Og skulle gå ind og ligge ind osv. Så ville jeg blive totalt deprimeret, og ville det jo ligge heroppe hele tiden. Og så ville jeg jo slet ikke..

C: Du er nok også mere et struktureret menneske end jeg er, fordi jeg gør dette bare impulsivt. For eksempel, ikke også. Det er ikke sådan at nu afsætter jeg en dag eller 3, eller 2 om ugen til at gøre ting, jeg gør det når jeg synes. Nu, nu er det det jeg vil.

M: Hvad med dig, hvordan holder du strukturen?

D: jeg holder godt strukturen, men hvis man ikke kan finde nogen aktivitet, så bliver det meget svært.

M: Ja. Har du prøvet det?

D: Ja, nogle gange. Hvis du ikke kan finde på, hvor skal du hen i dag og hvad skal du lave. Det er svært i dag. Fordi vi har computere, og vi kan finde en masse ting derpå. Men hvis vi skal søge efter noget der, så tager det lang tid. Og det det kan være frustrerende efter for eksempel 6-7 timer, hvor man ikke har fundet nogen ting. Det kan være meget hårdt.

M: Ja.

D: så man skal bare finde nogle aktiviteter. Nogle gange det er svært at finde aktiviteter og vi er meget forskellige som mennesker, og det er meget forskelligt hvordan man reagerer. Og sådan.

01:00

B: Jeg tror også det er meget vigtigt at man finder ud af hvordan man er selv. Og jeg tror også det er vigtigt, som du siger, at så må man tage en dag hvor man finder ud af at, jamen så tager jeg ud og fisker, eller cykler en tur.

C: ja, ja.

D: Ja.

B: fordi så får du ligesom lidt, så tømmer du dit hoved lidt og så får du, lige noget nyt, altså noget nyt inspiration til at "Jamen jeg kunne jo også lige gøre sådan" eller "Jeg kører lige forbi der med en ansøgning" eller sådan noget.

D: Ja.

B: man kan jo også møde nogle mennesker som giver en noget. Fordi hvis du sidder hjemme ved din computer hele tiden, så snakker du jo ikke med nogen mennesker. Men altså, så derfor tror jeg at det er vigtigt at man også lige kobler lidt af. Fordi ellers så kortsletter det altså.

D: Ja og det er rigtig vigtige informationer du læser, for..

B: Ja for hvis man lige har en træls dag, og det er negativt alt det man læser og sådan. Så bliver dagen jo heller ikke god vel. Og så går det også ud over din familie derhjemme.

C: Men er det ikke der hvor du kan ryge ind i sådan en, fordi at nu har du lige bestemt at det skal være de dage der. Hvor jeg gør det når at jeg synes at, nu har jeg lige lyst til det altså.

B: Jamen jeg tror ikke at, jeg siger ikke at jeg har sådan nogle bestemte dage, jeg siger bare at der er nogle dage om ugen, og det kan godt være at jeg siger at de er der, og når jeg vågner om morgenen og siger "hvad skal du lave i dag?" og så siger jeg at der cykler jeg til Gistrup og besøger en i dag og så gør jeg det i morgen.

C: Ja okay.

M: Så du kan godt lige at have noget struktur.

B: Jeg strukturerer det lidt, fordi at det har jeg det bedst med.

D: Nogle mennesker har det meget svært ved at finde nogle former for aktivering.

M: Ja.

D: Og det er svært fordi man er vænnet til at kommunikere med hinanden og besøge hinanden, men nu skal man selv tage initiativ. Men så nogle mennesker, de sætter sig bare med computeren på Facebook og så skriver de bare der.. Og så farvel.

M: Ja. Hvordan har i det med, hvis der sker forandringer i hverdagen nu hvor i er ledige? Tackler i det ligesom i gjorde tidligere?

B: ja. Det er der ikke nogen forskel på umiddelbart.

C: Jeg tænker i hvert fald ved mig selv, at det er nemmere når man er ledig, hvis der sker et eller andet. Ja, for du har jo tid til det. Okay, for du skal jo ikke nå noget, så du har jo tid til det. Ligesom nu her, hvor jeg skal ind til dig, ikke også. Jeg skal jo ikke nå noget derhjemme, jeg har ikke nogle børn der skal have middagsmad eller et eller andet. Jeg har jo tid til at sidde her og snakke med dig.

M: Ja.

C: så det betyder ikke noget.

M: Så på den front, der har i faktisk ro på?

B: Ja, der har jeg mere overskud. Altså på den måde, der kan man jo også planlægge osv.

M: Ja.

C: Jeg ved også at hvis man lige pludselig blev ringet op om at være barnepige da man gik på arbejde, og du at man skal op tidligt i morgen osv. Hvor nu, jamen det er fuldstændig lige meget. Kom! Jeg har tid.

M: Ja.

01:03:31

B: Ja, du kan jo planlægge din tid på en anden måde, end da du gik på arbejde.

C: Ja.

B: så der er både positivt og negativt ved det ikke. For som jeg har sagt, hvis ikke jeg havde vidst at pr. 1. september eller 1. november, at jeg havde et arbejde, så ville jeg da synes at det var skide fedt.

C: Ja.

B: Men altså Juhu! Eller 1. februar, eller bare et eller andet. Men altså

D: Men det er også et problem, hvordan familiesystemet fungerer. For hvis ikke den anden er tilfreds med at du går hjemme, hvis ikke din mand er tilfreds, så kan der være lidt.

B: Ja, så kan det have indflydelse på familien.

D: ja det kan det, fordi, nogen familier de gør det ikke sådan, hvad skal vi sige.. Så frivilligt, de gør det og det er forskelligt.

M: Så familien kan også blive påvirket af det?

D: Ja. Det betyder meget.

01:04:06

C: Jeg tror min mand synes at det er SÅ dejligt at mor hun går hjemme. Ja.

M: Synes du så det er rart at gå hjemme og han måske forventer at du laver mere så?

C: Det gør han ikke! Han har aldrig nogen sinde forventet noget til mig. Men jeg kan hilse dig at sige, at mens han har gået ledig, da har jeg haft forventninger til ham.

B: Ja, så har du haft forventninger til ham.

C: Ja, nu har han gjort sådan og sådan. Når jeg kom hjem, så var der bare ikke sket noget.

B: Der var ingen middagsmad?

C: Nej. Men altså. Sådan er jeg. Men han har aldrig nogensinde skældt ud over at der har lagt støv på hylderne hjemme ved os. Aldrig nogen sinde.

B: men jeg tror også det er vigtigt at man har en familie, hvor man har noget forståelse og hvor det stadigvæk fungerer. Fordi hvis tingene ikke hænger sammen, eller man har en ægtefælle der er sur over noget, fordi man gør nogle ting, fordi at man føler at nu skal man gøre nogle ting, så...

D: ja!

B: Så har man jo et ekstra problem i hatten ikke, fordi man er arbejdsløs og man har en kone eller mand som er træt af det, og så bliver det svært.

D: Ja, og hvis den ene gerne vil spise mad der og den anden gerne vil se den udsendelse der, så kommer der problemer.

C: Jeg tror at Ole, min mand, mens jeg havde arbejde, så havde han nydt at hun kunne sidde og zappe ikke.

D: Men i dag forældrene har vænnet sig til at sidde i stuen og spise ikke.

M: Er der noget som sådan kan være demotiverende i hverdagen, når man er ledig? Er der noget ved ledigheden, som i synes kan ligge en dæmper på jer?

C: det kommer så igen an på hvor vi er henne af? Fordi man kommer jo.. For mig, jeg bliver mere doven af det.

M: Så det er rent praktisk.

C: Ja.

01:07:06

B: Jeg vil nok sige det er det der, når du går ind og søger et job og der rent faktisk ikke er noget at søge, men at man ved, at man skal søge.

M: så det er mere det psykiske aspekt?

B: Ja det er det psykiske for mig, at man tænker at det er ens for alle, at det er svært. At når man så ikke kan finde noget job man kan søge, så tænker man jamen.. "Og hvad kan jeg så leve af?"

C: Ja, men det er jo også specielt, hvis at hvis at man har gået i flere måneder og at man når der til jo.

M: hvad tænker du med at der ikke var noget nyt?

D: Ja, at der ikke er noget nyt. Men man skal altid tænke at der kommer noget, for eksempel sæson arbejde, det er også en mulighed.

M: Ja.

D: ja. Og hvis man får et arbejde i sæson arbejde, så betyder det alligevel noget. At man er positiv, det betyder meget.

C: Ja.

M: Hvordan har i det med at tænke på fremtiden? Hvis vi tager det fra en ende af, gør du dig så nogle forestillinger om fremtiden?

D: Man tænker i hvert fald på, hvad bringer fremtiden.

M: Ja.

D: men jeg håber på det bedste.

C: Ja.

B: du er positiv, meget positiv.

D: Ja.

C: det er dejligt

B: Ja, det er godt nok fantastisk.

C: Ja, jeg er jo stadigvæk lidt nervøs for den der økonomi, hvis man render helt derud ikke også. Nu har jeg jo lidt på bedding her ikke, men.. Så jeg går jo og håber, at hun stadigvæk ringer til mig at jeg snakkede med hende i går, så det håb det ligger der stadigvæk. Og jeg har også nogle ansøgninger ude endnu, så altså, det er jo ikke så mange måneder endnu at jeg har gået, så at jeg er nået helt langt ud. Men når jeg tænker på fremtiden, så kan jeg da godt... Nu har vi sat vores

hus til salg, for eksempel. Fordi at Axel skal på efterløn og har ikke den energi, som han havde før end at han fik sin blodprop og sådan noget. Eller fik den blodprop, som han fik. Så vi har sådan noget der kører omkring fremtiden.

M:Ja.

C: Ja.

M: Hvad med dine overvejelser, sådan lige nu og her omkring fremtiden?

B: Jamen jeg er overbevist om at selvfølgelig skal jeg nok finde et arbejde. Så det. Jamen faktisk i går aften sad jeg og tænkte at det kunne jo være at man for eksempel skulle læse til lægesekretær.

M: ja.

01:09:54

B: eller klinikassistent, altså en uddannelse som ikke tager så lang tid. Altså jeg er jo nød til at tage sådan nogle korte uddannelser, fordi..altså så er jeg bare nødt til at sige at jeg har ikke lyst til at være elev, men er det det som er muligheden for mig, så kunne jeg godt, at det var det jeg skulle overveje. Og om jeg skulle vove pelsen. Men altså jeg vil også være optimist og ikke sige at, nu skal det nok lykkes. Det er bare lidt tungt og så skal man også bare lige i gang osv. Det skal lykkes. Altså sådan er det.

D: Nu skal vi snart have middagspause?

M: Ja, nu er vi også snart igennem det. Er der noget i tænker der er vigtigt, som i ikke har fået sagt?

B: Jamen man kan bare håbe for alle de mennesker som går arbejdsløse at situationen den snart forandrer sig, så firmaerne og snart tør at ansætte nogle folk, for de mennesker der arbejder lige nu, de løber jo simpelthen så stærkt at de går ned med stress osv. I stedet for at man siger at der bliver plads til lidt flere mennesker ikke også.

C: Jeg har også lidt en holdning til, at vi er nogle som er nået op i alderen. Og find nu på et eller andet, for vores vedkommende, og så lad de der yngre mennesker få lov at komme i gang, når nu

vi har den arbejdsløshed som vi har. Fordi vi kan jo egentlig ikke engang tillade os at tage et AOF kursus, eller LO kursus i dagtimerne, når man går ledig. Det må man heller ikke engang. Altså du skal jo ud i de der AMU-centre eller hvad nu de hedder, altså de der kurser. Men find nu på et eller andet, som altså. I hvert fald i den situation som vi står i, med så mange arbejdsløse.

M: Ja

01:12:02

M: Hvis nu vi skulle sætte det lidt spidst op, hvad er så det værste og det bedste ved at være ledig?

C: det bedste for mig det er friheden. Det er så rart, at jeg bliver ikke så stresset over det, når jeg holder fri.

M: Og hvad er så det dårligste?

C: jamen det er jo så den der med at man savner lidt den der kontakt der er med andre, når man er på arbejde.

M: Og ved dig? Hvad er så det bedste ved at være ledig?

D: Hvis jeg kan kommunikere med mennesker som også er det.

M: Hvis du kan komme i tale med andre arbejdsløse?

D: Ja, eller andre mennesker. Hvad skal jeg sige, for eksempel naboer eller sådan noget? Og familie.

M: Så hvis du kan være social?

D: Ja.

D: hvis du har god kommunikation, så har du også gode omgivelser.

M: Og det værste ved at gå ledig?

D: det værste for nogen, det er at blive ledig. Men du skal acceptere det som det er. For hvis du bliver stresset. Hvad får du ud af det?

M: nej, det har ikke noget formål.

D: Nej.

M: Og Andrea?

B: Jamen jeg tror også det er det der med at man, man har friheden. Man kan jo gøre nogle ting som man ikke havde tid til da man gik på arbejde, men altså. Det værste det vil jeg nok sige, det er det der, jeg kalder det "overvågnings-samfundet". Altså det er det værste. Og jeg ved selvfølgelig godt at jeg skal gøre mig fortjent til at få de der dagpenge, og den understøttelse jeg får og det vil jeg også meget gerne gøre. Men jeg synes at der er nogle meget stramme regler, som man skal overholde og det synes jeg er svært for mig. For jeg er sådan et meget seriøst menneske og jeg synes at jeg kan simpelthen ikke være useriøs i mine ansøgninger, men altså. Og det der med at skulle søge nogle som jeg ikke er kvalificeret til, det synes jeg er svært. Det synes jeg er grimt.

M: Ja.

B: Og at der ikke er forståelse for det. Det er næsten det værste.

M: Forståelse er det fra samfundet eller? Nej det er de instanser man er bundet op på. At de kan se, at der ikke er noget når man går ind på det, og så alligevel siger "Jamen jeg kan godt se at der ikke er noget at søge, men du skal" Og så har jeg sådan lyst til at sige nogle gange, jamen prøv at hør her: "hvis jeg ikke sad her, så havde du heller ikke et arbejde". Der er ikke sådan helt den der forståelse for det. Jeg tror mange gange, at de der mennesker der sidder der ude, de kunne have gavn af at prøve det selv. De er ikke altid så medmenneskelige.

C: De føler sig for sikre i deres plads.

B: Ja, man kunne godt bruge lidt at der var lidt mere forståelse, synes jeg.

M: Så hvad er det i oplever, når i mangler forståelse?

B: Jamen det er det der når man sidder og siger til dem, "jamen jeg kan jo ikke søge nogle jobs som ikke er der?" og de siger: "Jamen det kan godt være at de ikke er der, men det skal du" og man så siger "jamen så skal jeg bare finde på noget?" og så "NEJ, nej" altså det må man jo heller ikke. Og det kunne jeg jo heller ikke finde på vel.

D: Nej.

01:16:03

B: Men det er bare den der forståelse med at "okay, det kan godt være at der i uge 20 ikke var så mange jobs at søge, så derfor har du måske ikke søgt noget i uge 20, men så har du måske søgt jobs i uge 21, eller i uge 23". At man siger at det skal være sådan, men at man måske kunne være lidt mere fleksibel og så sige at man kunne se det på sådan et lidt længere perspektiv. Og så sige: "Jamen okay, du har lavet et notat om at der var der ikke noget job, men så har du til gengæld så gjort det efterfølgende".

C: Men det undrer mig faktisk lidt at du får det på den måde..

Fokusgruppeinterviewet afsluttes.

